

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Josep Maria PIJUAN CANADELL

Enric ANGLADA FORS

Concepció BARON MORA

Andorra la Vella, divuit de desembre del dos mil divuit.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts la Causa núm. 6000150/2017, seguida pels presumptes delictes menors de maltractaments en l'àmbit domèstic davant menor d'edat i lesions doloses.

Acusats:

C. M. N. M., nascut el 15 de juliol de 1995 a Barril de Alva, Coimbra, Portugal, fill de Nuno Miguel i de Virginia Mari, de nacionalitat portuguesa, , resident al Principat, amb antecedents penals, en llibertat provisional en la present causa, defensat Sr. Joan SANSA SANTAMARIA, jutjat en rebel·lia processal per no haver comparegut malgrat haver estat degudament citat.

M. S. F. R., nascuda el 10 d'octubre de 1994 a Sant Julià de Lòria, filla de Joao Carlos i Maria Susana, de nacionalitat andorrana, amb antecedents penals, en llibertat provisional en la present causa, defensada per la Lletrada Sra. Carole DAS CHEVALERAUD.

Part acusadora: el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Carolina BAILEN VILA.

Magistrat Ponent Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA:

els acusats C. M. N. M., nascut el 15 de juliol del 1995, de nacionalitat portuguesa i resident al Principat, i M. S. F. R., nascuda el 10 d'octubre de 1994 i de nacionalitat andorrana, ambdós amb antecedents penals no computables a efectes de reincidència per raó de la present causa, eren parella sentimental des del mes de maig del 2016, compartint domicili al pis radicat al carrer Major de la vila del Pas de la Casa, número 6, 2on, juntament amb dues filles menors d'edat de M. S. F. R., fruit d'una anterior relació sentimental.

Ver les 18:00 hores del dia 8 de novembre del 2016, trobant-se ambdós acusats a domicili, quan M. S. F. R. es disposava a marxar del domicili per anar a recollir a les seves dues filles a la guarderia, com sigui que C. M. N. M. volia en aquell moment mantenir una conversació amb M. S. F. R. sobre la relació entre ambdós, va agafar fortament pels canells i avant-braços a M. S. F. R. per impedir-li marxar del domicili, moment en que M. S. F. R. forcejà amb C. M. N. M. amb al sola intenció de deslliurar-se, i en aquest forceig amb els dors de la seva mà dreta donà a la cara de C. M. N. M., causant-li una petita ferida no sagnant a la mucosa del llavi superior i erosions a nivell periauricular esquerra, a la vegada que M. S. F. R. va sofrir equimosis a zona ventral del canell dret, terç mig extern del braç dret, terç proximal intern de l'avant-braç esquerra, lesions d'ambdós que requeriren d'una primera assistència mèdica.

Tant C. M. N. M. com M. S. F. R. han renunciat a res reclamar pels fets d'autes.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal en la qualificació provisional considerarà els fets com a constitutius dels delictes menors de maltractaments en l'àmbit domèstic davant menor d'edat i lesions doloses, tipificats i penats respectivament als articles 114.1 i 113.1 del Codi Penal, dels quals estima responsables penalment en concepte d'autors als acusats C. M. N. M. i M. S. F. R., sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, sol·licitant per a cadascun dels acusats la pena única

de tretze mesos de presó condicional i multa de mil euros, així com el pagament solidari de les despeses processals causades, no formulant acció civil en trobar-se els acusats degudament representats per lletrats.

En l'acte del judici oral el Ministeri Fiscal modificà les seves conclusions provisionals en el sentit d'entendre que els maltractaments no s'efectuaren davant de menor, i sol·licità per cadascun dels acusats la pena única de 11 mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de 2 anys, i multa de 1.000 euros, més el pagament de les despeses processals.

RESULTANT TERCER. La defensa de l'acusat C. M. N. M., en el seu escrit de qualificació provisional, qualificà els fets com a constitutius dels delictes menors de maltractaments en l'àmbit domèstic davant menor d'edat i lesions doloses dels articles 114.1 i 113.1 del Codi penal, dels que era autor el seu defensat, amb la concurrència de la circumstància atenuant de col·laboració amb les autoritats de l'article 29.6 del Codi penal, sol·licitant pel seu defensat la pena de tres mesos de presó condicional i multa en quantia de tres-cents euros, així com el pagament solidari de les despeses processals causades.

En l'acte del judici oral aquesta Defensa mantingué que els fets eren constitutius dels delictes menors de maltractaments en l'àmbit domèstic però no davant de menor d'edat, com exposà el Ministeri Fiscal, i lesions doloses, tipificats i penats respectivament als articles 114.1 i 113.1 del Codi Penal, i reiterà la petició de pena per al seu defensat de tres mesos de presó condicional i 300 euros de multa més el pagament solidari de les despeses si n'hi ha, no formulant reclamació en concepte de responsabilitat civil atès que el seu defensat té declarat que no volia reclamar.

RESULTANT QUART. La defensa de l'acusada M. S. F. R. en el seu escrit de qualificació provisional, mostrà el seu desacord amb el relat de fets del Ministeri Fiscal, negant que la seva defensada hagués propiciat voluntàriament un cop de puny a la cara de C. M. N. M., o agredit de qualsevol forma. al·legant que M. S. F. R. actuà per assegurar la seva pròpia defensa,

per la qual cosa els fets que e li imputen no són constitutius de cap il·lícit penal i procedeix la seva absolució, no havent-hi lloc a responsabilitat civil.

En l'acte del judici oral aquesta Defensa al·legà que no va ser cap baralla ni consentida, que la seva defensada es va defensar del Sr. C. M. N. M. que li volia fer mal i agredir-la, i elevà a definitiu el seu escrit de qualificació provisional.

Subsidiàriament, en cas de considerar culpable del delictes menor a la seva defensada, demana una pena d'un mes de presó condicional substituïda per dos mesos d'arrest condicional amb un termini de suspensió d'un any i, en el cas de les lesions, aquestes serien constitutives no de delictes menor sinó de la contravenció penal de lesions lleus de l'article 476.1 del Codi penal, demanant que la pena fos de 15 dies d'arrest condicional amb un termini de suspensió d'un any, sense haver-hi lloc a exigir responsabilitat civil en haver renunciat C. M. N. M., i oposant-se al pagament solidari de les costes.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats constitueixen:

Primer. Un delictes menor de maltractaments en l'àmbit domèstic de l'article 114.1 del Codi penal, doncs el fet d'haver agafat C. M. N. M. fortament pels canells i avant-braços a qui llavors era la seva parella M. S. F. R. suposa un maltractament d'obra, donant-se entre ambdós la relació de convivència que és una de les que expressament es menciona a l'esmentat article 114.1.

Segon. Un delictes menor de lesions doloses que ha requerir d'assistència mèdica per a la seva curació, de l'article 113.1 del Codi penal, doncs consta acreditat que les lesions sofertes per M. S. F. R. requeriren d'una primera assistència facultativa, com resulta de l'informe forense que consta als folis 27 a 30, delictes menor de lesions que s'aprecia en concurs amb el delictes de maltractaments en l'àmbit domèstic de l'article 114, penant-se separatament ambdós delictes menors, atesa l'expressa previsió del concurs que conté dit precepte en disposar *sense perjudici de les penes que corresponguin pel resultat lesiu si se n'ha causat*.

CONSIDERANT SEGON. L'acusat C. M. N. M. és penalment responsable en concepte d'autor del delicte menor de maltractaments en l'àmbit domèstic i del delicte menor de lesions doloses, per haver realitzat personalment els fets punibles, de conformitat amb allò que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, resultant la seva participació de la prova practicada en l'acte del judici oral, la declaració de M. S. F. R. que, pel que fa a l'existència i abast de les lesions consecutives al maltractament de que fou víctima, compta a l'aval de l'informe forense que consta a les folis 27 a 30.

Recordem que la Jurisprudència té abastament declarat que la sola manifestació de la víctima val com a prova de càrrec per desvirtuar el dret fonamental a la presumpció d'innocència sempre i quan no hi hagi raons objectives que li restin credibilitat, doncs la vigència en el procediment penal andorrà del principi de lliure valoració de la prova, segons el que disposa l'article 160 del Codi de Procediment Penal, exclou l'apoteigma *testis unus, testis nullus* apoteigma que no té cap eficàcia en el procediment penal. En tot cas, el testimoni de la víctima haurà de sotmetre's a contradicció de les parts i haurà de ser ponderat pel Tribunal tenint en compte l'absència en la víctima de qualsevol mòbil de ressentiment o enemistat vers l'acusat que pugui comprometre la seva credibilitat, l'existència de dades objectives perifèriques que el reforcin i la persistència i fermesa de la víctima en la seva declaració incriminària, reiterada en el temps i sense ambigüitats ni contradiccions,

M. S. F. R. ha mantingut sempre idèntica versió dels fets, que C. M. N. M. la va agafar fortament dels canells per evitar que marxés del domicili, davant de lo qual ella va forcejar per alliberar-se, doncs així ho referia a les agents actants (foli 3), ho manifestà en la declaració al Servei de Policia (folis 25 i 26), ho ratificà a la Batllia (foli 61) i ho mantingué en l'acte del judici oral, *ell la va agafar dels canells i dels braços molt fort. Sap que es va intentar deslliurar i pel que es veu ell tenia sang al llaví. No li va donar cap cop expressament al llaví, es volia deslliurar.*

C. M. N. M. té reconegut a la seva declaració al Servei de Policia que va agafar-la fortament dels braços, encara que digué que fou perquè ell es va ficar violenta i el va empènyer (foli 11), el que ratificà a la Batllia (foli 53).

La versió de M. S. F. R. no ha estat gens desvirtuada en l'acte del judici oral per cap prova en contrari, no havent comparegut l'acusat C. M. N. M..

El Tribunal aprecia en la conducta de l'acusada M. S. F. R. la circumstància excloent de la legítima defensa de l'article 27.1 del Codi penal, doncs no estem davant d'un supòsit de baralla mútuament consentida, sinó d'una inicial agressió de C. M. N. M. a M. S. F. R., un maltractament d'obra consistent en agafar-la fortament dels braços i/o canells, davant de lo que M. S. F. R. reacció amb un forceig amb la sola intenció d'alliberar-se, el que permet apreciar la concurrència de tots els requisits que exigeix l'aplicació de la circumstància excloent de la responsabilitat criminal de la legítima defensa pròpia de l'article 27.1 del Codi Penal, d'acord amb la jurisprudència d'aquest Tribunal, doncs hi ha en primer lloc una agressió il·legítima per part de C. M. N. M., davant la qual hi ha la necessitat racional del mitjà emprat per repel·lir-la l'agressió, un forceig de M. S. F. R. per alliberar-se, acte defensiu que en absolut es pot considerar desproporcionat, no havent estat acreditat un acte prèvia de provocació per part de M. S. F. R. (en aquest sentit les sentències del Tribunal de Corts de 28 d'octubre del 2015, causa núm. 6000008/2014, de 30 de setembre del 2014, causa núm. TC-031-3/13, i de 20 de maig del 2009, causa núm. TC-127-2/07).

En virtut de l'exposat, procedeix l'absolució de l'acusada M. S. F. R..

CONSIDERANT TERCER. No concorren en acusat C. M. N. M. circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, no havent-hi lloc a apreciar la circumstància atenuant al·legada per la seva defensa de col·laboració amb les autoritats de l'article 29.6 del Codi penal, amb el fonament citat en l'escrit de qualificació provisional de què *El senyor C. M. N. M. ha col·laborat en tot moment amb les autoritats*, doncs els concrets actes de col·laboració duts a terme per l'acusat ni es descriuen en dit escrit de qualificació provisional, ni ho han estat en l'acte del judici oral, ni de l'examen de les actuacions s'escau comprendre en què consistiren els suposats actes de col·laboració amb les autoritats que hauria dut a terme l'acusat C. M. N. M..

En atenció a la no concurrència de circumstàncies modificatives i fent ús el Tribunal de la facultat que li atorga l'article 56 del Codi Penal, s'imposa a l'acusat C. M. N. M. pel delicte major de maltractaments en l'àmbit domèstic la pena d'onze mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i multa de 500 euros.

CONSIDERANT QUART. Atesa la renúncia a res reclamar de M. S. F. R., no hi ha lloc a exigir responsabilitat civil.

CONSIDERANT CINQUÈ. D'acord amb el que disposen els articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, s'imposa a l'acusat C. M. N. M. el pagament de la meitat de les despeses processals causades, declarant d'ofici l'altra meitat corresponent a l'acusada absoluta M. S. F. R..

V I S T : les disposicions legals aplicables al present cas, en nom del poble andorrà el Tribunal de Corts

D E C I D E I X :

ABSOLDRE l'acusada M. S. F. R. dels delictes menors de maltractaments en l'àmbit domèstic davant menor d'edat i lesions doloses.

CONDEMNAR l'acusat C. M. N. M. com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delicte menor de maltractaments en l'àmbit domèstic i d'un delicte menor de lesions doloses, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal.

Imposem a l'acusat C. M. N. M. la pena d'ONZE MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i MULTA DE CINQ-CENTS (500,00) EUROS.

Imposem a l'acusat C. M. N. M. el pagament de la meitat de les despeses processals causades, declarant d'ofici l'altra meitat corresponent a l'acusada absoluta M. S. F. R..

Contra aquesta resolució les parts poden interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de quinze dies següents a la seva notificació, salvat l'acusat C. M. N. M. atesa la seva situació de rebel·lia processal, sense perjudici de que pugui, al seu dia, formular recurs d'audiència.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.